

igjen det næstpaafølgende Aar. Det er først om 20, 30, ja maaſtee om 40 Aar, at den hele Beregning uheldige følger ville viſe ſig. Men den hele Beregning vil her finde en Støtte i Troen paa Reſerven, paa den Reſerve, ſom man indbilder ſig, at man har, og ſom man enten ſaaledes maa lade ſtaaе hen i umindelige Tider, forend Staten kan gribe til den, eller ſom man maa bruge ſom en virkelig Reſerve for at dække begaaede Feil. Jeg behøver jo iøvrigt ikke at ſige den høitærede Finantsminiſter — det er Noget, ſom han veed ligesaagodt ſom, ja bedre end jeg — at, hvis det virkelig viſte ſig at være ſaa, at de nuværende Anſtalter havde et Overtſtud af 16 Millioner, da vilde diſe ſaamænd ikke ligge ubenyttede og vore op ved beſtandige Anlæg i nye Prioritetsobligationer, men ſaa fandt den høitærede Finantsminiſter nok paa Midler til ved Hjælp af dem at kunne blive af med ſine kongelige Obligationer, ſom han var nødt til at ſælge i andet Diemed. Det er af den Slags Ting, ſom man mere fremſætter — jeg havde nær ſagt — for at gjøre bange, end fordi de have nogen reel Betydning. Jeg har troet endnu at burde fremhæve dette Punkt, Jeg kan fremdeles ikke indſee, at der er nogenſomhelſt Fare eller Uleilighed forbunden med at vedtage Vædringsforſlaget til § 1, medens jeg tvertimod troer, at det vil ſikre Anſtaltens Beſtaaen bedre end den ſaakaldte Reſerve.

Andræ: Den ærede Finantsminiſter henvendte, da han ſidſt havde Ordet, en Bemærkning til mig, ſom fordrer et Svar fra min Side. Den høitærede Miniſter ſagde nemlig, at de, ſom beſtemt urgere Nødvendigheden af at vedtage et ſaadant Forſlag, ſom det foreliggende, dem maa nødvendigviſt Beviisbyrden ogſaa paahvile, ſaaledes at de altsaa maae godtgjøre, at det ikke gaaer an at ſlutte ſig til Lovforſlaget, ſom det er. Jeg indrømmer fuldkommen Rigtigheden heraf, men jeg troer ogſaa, at jeg tilſtrækkelig har godtgjort, hvad der ſaaledes fordrer godtgjort. Jeg ſkal imidlertid gjerne gjentage, at Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er affattet — hvad man ſynes efterhaanden at være ifærd med at

glemme — er indrettet paa den Maade, at den hele Række af Anſtalter, baade de gamle og den tilſigtede nye, ſkulle ſlaaеs ſammen til en eneſte Anſtalt, hvorved det umuliggjøres for os om 5, 10 eller 15 Aar at kunne være iſtand til at ſee, hvad der er Reſultatet af det Nye og hvad der er Reſultatet af det Gamle. Saaledes ſom Lovforſlaget oprindeligt var affattet, og ſaaledes ſom det endnu er affattet i dette Dieblit, lyder det paa, at den nye Anſtalt vel ſkal have ſin Formue, men at denne ſkal i ſig omfatte alle de ældre Anſtalters Formuer. Det ſkal altsaa kun være en eneſte Anſtalt, ved hvilken der blot — lad mig ſkynde mig at tilføie det — lykkeligviſt foreligger en Reſervation med Henſyn til den ældre Livsforsørgingsanſtalt, fordi man for dens Bedkommende troer ſig bunden ved tidligere Tilſagn, ſaa at dens Formue ialfald ſkal holdes ſærſkilt for ſig ogſaa i Fremtiden. Iøvrigt ſkal det Hele ſlaaеs ſammen, idet man ſaa troſter ſig med, at der ikke derved lides noget videre Tab, og at der alligevel kan foretages ſemaarige Opgjørelſer, ſom ſkulle komme frem til viſſe beſtemte, forud giivne Tider. Men hvorledes ſkulle diſe Opgjørelſer ifølge Lovforſlaget være? De ſkulle ogſaa kun være Opgjørelſer for hele Anſtalten, Opgjørelſer, ſom altsaa ſlet ikke viſe, hvorledes de enkelte Afdelinger af Anſtalten, ſom vi onſte ſkulle forblive ſondrede, have deeltaget i det ſamlede Reſultat, og paa hvilken Maade den nye Anſtalt, for ſig betragtet, har viiſt ſig at ſtaaе ſin Prøve. Dette er det Veſentlige og det Afgjørende. De, ſom mene, at man kan ſlutte ſig til Lovforſlaget, ſom det er, ſkulle naturligviſt hverken gaae ind paa den her foreſlaaede Vædring eller paa den anden Vædring, hvortil der er blevet hentydet, ſom ikke nu ligger for, og ſom vi derfor ikke kunne drøfte nu, nemlig det Forſlag, ſom man under Nr. 24 har ſtaaende i Baggrunden, og hvorved man vil have det Hele betragtet ſom et reent Bogholderiſpørgſmaal; de ſkulle tage Lovforſlaget, ſom det er. Lovforſlaget, ſom det er, vil ſlet ikke have nogen Søndring mellem de forſkjellige Afdelinger, men Lovforſlaget, ſom det er, er netop derfor eſter min Mening i høitefte Grad farligt, idet jeg antager, at det